

Милан Андоновић (фото: Ф-73 САНУ)

Проф. инж. Милан Андоновић (1849-1926)

СУД: редовни члан од 1883. године;

СКА: почасни члан од 1892. године

Рођен је у Пожаревцу. Студирао на Техничком факултету Велике школе у Београду, потом наставља студије у Карлсруе у Бадену на инжењерском одсеку тамошње политехнике а специјализацију из механике изучава на политехници у Ахену. По повратку у земљу бива изабран за професора механике и постављен за професора Београдске реалке, где предаје техничке предмете све до одласка у Минхен на специјализацију геодезије и сродних наука: астрономије, теорије најмањих квадрата, катастра итд. По дипломирању враћа се у земљу и 1880. године је изабран за професора Геодезије на Великој школи, на којој је пензионисан као професор Ниже и Више геодезије. Када је Велика школа подигнута на ниво Универзитета изабран је за хонорарног професора Универзитета. Био је декан Техничког факултета Велике школе у Београду (1888-1892). Био је покретач катастарског питања код нас и предложио је и основао 1890. године Земљомерску школу, која је за време свог петогодишњег постојања дала нашој држави савремено спремне земљомере. Основао је Геодетски завод под чијим окриљем су у то време премерене многе вароши: Доњи Милановац, Ваљево, Крушевац, Ужице, Кладово, Текија и др. Године 1907. основао је, са својим сином, Драгомиром Андоновићем, приватну школу: „Геодетску и Грађевинску Академију”. Са групом ученика извршио је премер Ниша, Трстеника, Ваљева, Лапова, Сараоца, Крушевца. Под његовим руководством је изведен премер око 10 градова у

Бугарској. Написао је велики број стручних књига и расправа везаних за астрономију, облик и величину Земље, теорију најмањих квадрата, премер, катастар и комасацију земљишта а био је активан и на пољу књижевности, написао је: „Српска етнографска карта са границама Србије Цара Душана“, „Македонски су Словени Срби“, „Suvobor et Avala еропée serbe- Прве две књиге су настале у прилог одбране српских права и интереса на Балкану а трећа описује голготу Србије у „Великом рату“ 1914. и написана је на француском језику и штампана у Француској са намером да се инострана јавност обавести о хероизму српске војке и српског народа. Био је члан многих хуманих, стручних и научних корпорација; био је први почасни и доживотни председник Савеза др жавних чиновника, почасни доживотни председник Удружења геометара Краљевине СХС, Удружења југословенских инжињера и архитеката, почасни председник Академског певачког друштва „Обилић“, председник Гимнастичког друштва „Душан Силни“, председник Новинарског удружења.

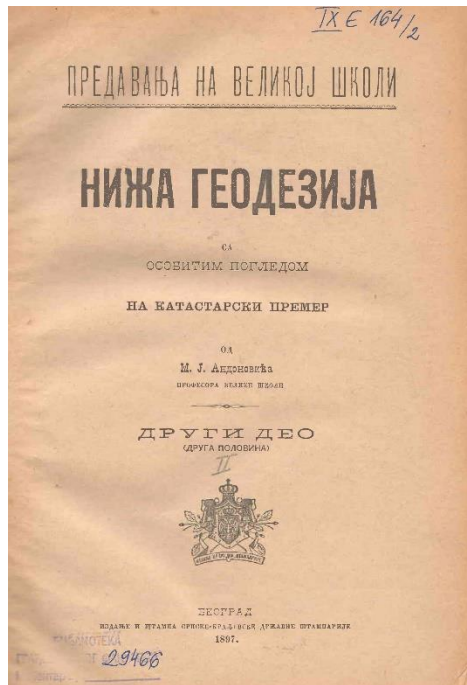
Милан Андоновић са породицом (фото: Ф-73 САНУ)

Милан Андоновић са студентима (фото: Ф-73 САНУ)

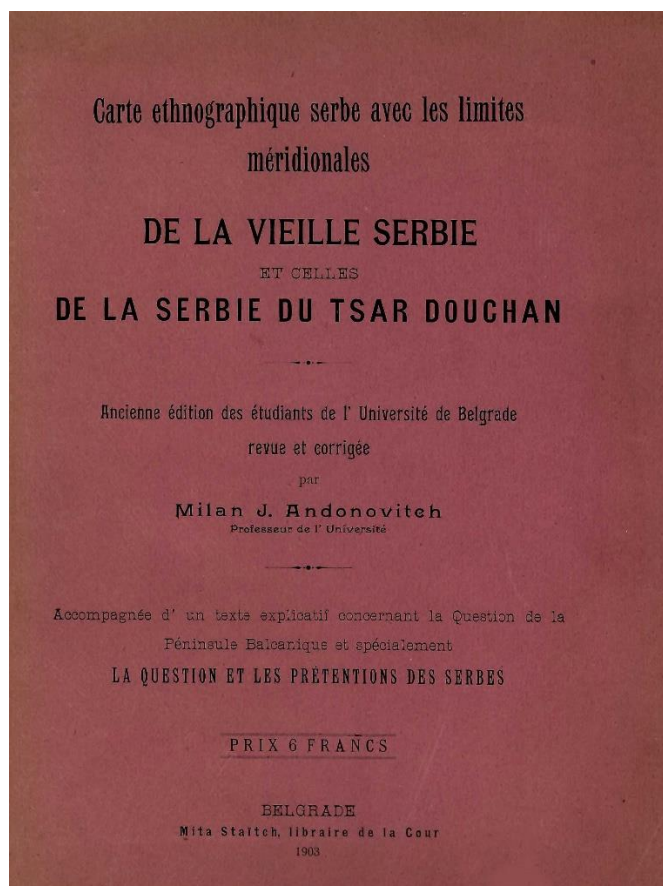
Милан Андоновић са професорима (фото: Ф-73 САНУ)

Насловна страна уџбеника „Нижња геодезија“ Милана Андоновића, 1890.
(Библиотека Грађевинског факултета)

Српски технички лист, уредник Милан Ј. Андоновић, 1893.
(Библиотека Грађевинског факултета)

Корица књиге „Српска етнографска карта са границама Србије Цара Душана“
Милана Андоновића, 1903.
(Библиотека Грашевинског факултета)

Литература

Анђус, В. (Ур.). (1996). *Грађевински факултет Универзитета у Београду 1846-1996*, књига 1. (стр.304). Београд, Србија: Грађевински факултет Универзитета у Београду.

Јоксић Д. (1996). Милан Андоновић. У: Секуловић, М., Мандић, Р. (Ур.), *Развој науке у области грађевинарства и геодезије у Србији*. (стр.413-421). Београд, Србија: Грађевинска књига.